

EDITORIAL

Si busquem una paraula que incideixi amb força en la nostra societat d'avui, segurament que tots estem d'acord que seria la paraula crisi, especialment econòmica que, en aquest any nou, manifesta els seus efectes devastadors.

El qui digui que no n'hi ha per tant és perquè no vol veure la realitat.

Al món hi ha encara molta misèria i moltes morts per manca d'atencions molt elementals.

A casa nostra hi ha molts aturats i economies molt febles que ratllen de ben prop la misèria.

El cert és que vivim distrets i entretinguts, ignorant sovint la crua realitat.

La crisi, com una guerra, porta molts efectes negatius, especialment per a la gent senzilla. Però cal tenir també sensibilitat per adonar-se'n.

És fàcil fer números a casa d'un altre i no sempre tenim comprensió per als qui ens envolten.

En aquests moments convé que hi hagi un fort corrent de solidaritat que ajudi a sortir del toll i que ens faci molt comprensius amb els qui ho passen més malament.

I no val l'excusa que s'empara amb els aprofitats, que sempre n'hi ha.

La crisi es pot superar en la mesura que hi posem solidaritat.

NOTÍCIES

- El centre d'ensenyament “La Cabana” segueix amb el seu programa d'activitats, que de cap manera volem excloure. Remarquem, però, algunes les conferències o activitats que s'han portat a terme:

El dia 11 de desembre a la tarda, al local de la plaça Nova, conferència sobre “l'Origen de la malaltia, segons el Dr. Hamer” Els descobriments científics que van demostrar la influència que tenen les emocions sobre el nostre cervell i sobre la nostra salut. A càrrec de José A. García Camacho

Per fer consultes sobre activitats: laca-banasana@hotmail.com

- Dissabte 18 de desembre, Tarroja va voler participar en la Marató de TV3 “Paràlisi cerebral adquirida”. Es va organitzar una xocolatada a la tarda que va donar pas a joc de bingo fins a la nit. La participació de grans i petits va ser prou animada, hi van haver premis per als guanyadors de bingo i recollida de diners per a la investigació de la malaltia.

La Comissió d'Estudis Tarrogencs féu una aportació de 100 euros

El total recollit va ser de 500 euros .

- A mitjan desembre, es van començar a posar les plaques d'identificació de carrers i números de les cases. Esperem tenir ben aviat embellits i identificats els nostres carrers.

- La “Vetlla de Nadal” a la parròquia, com és costum, es va celebrar la Missa del Gall, una mica aviat, a les 8 del vespre, per decisió dels assistents. Després de la celebració va haver-hi temps per sopar en

L'Estel i l'Albert parlant amb el patge Karham i el seu assistent

família i seguidament anar a rebre el patge Karham, que aquest any es féu acompanyar per un servent. Puntualment a les 10 de la nit, va arribar a la sala de la vila on grans i petits l'esperàvem impacients. Els menuts van ser rebuts per ell i van poder evocar els seus neguits, que no són pocs aquests dies.

La vetllada va donar pas a la “Torrnada i Caga Tió”

Tot i que l'Ajuntament fa esforços perquè la festa tingui una bona participació i tots els vilatans en puguem gaudir, hem trobat a faltar algunes famílies, que segurament per motius força excusables, en una nit tan

Els petits espectants, davant el tió

Tots volen recollir el regal del caga tió

assenyalada com aquesta, no vam poder desitjar-nos mútuament el “Bon Nadal”.

El tradicional “Caga Tió” va amenitzar bona part de la vesprada, els petits van gaudir d’allò més i les corregudes per arribar a temps a fer cagar el tió van ser el gaudi dels més grans. Força entrada la nit esperaven encara il·lusionats, que el tió no deixés de cagar.

• El bar de la vila, el mes de desembre, posa en marxa el sorteig d’un bagul amb ampolles de beguda i d’aliments consumibles, relacionats amb les festes nadalenques, que es va rifar el dia 22, conjuntament amb les darreres xifres del 1r premi de la rifa nacional. L’Antonio, carrer del Raval, va ser l’escollit per la sort. Felicitats!

L’Antonio recull el bagul, rifat el dia 22 de desembre

• Durant els mesos de desembre i gener, Mercè Serra i Valls ha exposat la seva obra pictòrica a la sala del bar i al local de la plaça Nova. Tota una joia de colors i formes que invita a l’optimisme i a la jovialitat.

• 31 de desembre, el sopar de Cap d’Any amb un menú atractiu per a tot bon gurmet, va finalitzar amb cava, els 12 grans de raïm i desitjos d’un bon Any Nou per a tothom.

• El dia 9 de febrer es va fer un acte de celebració del 75è aniversari d’en Lluís Ulloa, al mateix temps que el 20è aniversari de la Fundació del Centre d’estudis Colombins, que tingué lloc a la sala de conferències del Museu Marítim.

La intervenció del cònsol del Perú a Barcelona, senyor Pablo Cisneros i el senyor Francesc Albardaner per testimoniar i glossar la figura d’en Lluís Ulloa va ser notablement interessant. El senyor Joaquim Arenas, expresident del Centre fou qui explicà la trajectòria del CEC d’aquest primers 20 anys.

L’acte va concloure amb un tast de “Pisco” -beguda nacional peruana- acompanyada d’un exquisit pica-pica, amèn de l’agradable tertúlia en el saló d’entrada del Museu.

DEFUNCIONS:

• Armand Verdés i Franquesa, de cal Cirera, morí a Cervera, residència Mare Güell, el dia 11 de gener de 2011, als 100 anys d’edat. Els tarrogens el tenim present i el recordarem.

Detall de l’exposició de pintures al Cafè-Bar de Tarroja

● Juanita Ortiz i Bosch (ca la Juanita) s'adormí per sempre el dia 31 de gener de 2011. El nostre més sentit condol a tots els seus familiars.

● Joan Boldú i Bonjoch (cal Forneret) morí a Massoteres el 5 de febrer del 2011. El nostre condol a la família.

RENOVACIÓ DE SUBSCRIPCIÓ PER L'ANY 2011

La quota per la subscripció local és de 8 euros i i els subscriptors poden fer efectiu el seu pagament a Mercè Torra i Josefina Carulla.

La quota per la subscripció de fora vila és de 10 euros i els subscriptor poden fer efectiu el seu pagament a: Comissió d'Estudis Tarrogencs, en qualsevol de les oficines de:

Caixa de Terrassa, número de compte:
2107 0141 10 3211764105

Caixa de Catalunya, número de compte:
2013 0315 22 0200665270

Preguem a tots els subscriptors que fan efectiva la seva aportació a través de la caixa, que identifiquin amb claredat el nom del subscriptor de la revista Terra Rubra. Ens estalviareu confusions i identificacions incorrectes. Gràcies!

VETLLADA DE REIS

La cavalcada de reis, sense ser res extraordinari, aporta a la nostra població la màgia d'una nit que ens evoca a tots en el record d'una infantesa feliç, enyorada potser, tal vegada malmesa per circumstàncies diverses, però amb un nexa comú: la il·lusió d'una nit, la més màgica de l'any.

Ses Majestats aquest any van canviar el trajecte d'arribada i van fer l'entrada a Tarroja, amb primera aturada a la plaça Nova.

L'alcalde de la vila dona la benvinguda als Mags

Tot el seu seguici va continuar fins a la sala de la vila, on eren esperats pels vilatans i per tota la mainada, que difícilment podia contenir l'emoció. L'alcalde Lourdes Castellana els va donar la benvinguda i els entregà la clau de la vila per poder entrar així a totes les cases.

Els Reis d'Orient van correspondre amb unes paraules que atentament tots vam escoltar i que reproduïm, per als qui no pogueren assistir a l'acte:

Bona nit, Tarroja.

Un any més hem estat convidats

i venim de molt bon grat

Aquest any hem notat

que algun canvi ha passat.

Baixant pel pont Gran un gran "tipi" han plantat,

per un moment hem pensat

que se'ns havien avançat.

Aquest any, mataberbes no s'ha tirat

i la Garbiana ha prosperat.

Ara, ja no us cal preocupar

si algun dia no arriba el pa

per la neu que el camí hi ha,

en el rebost del poble, farina podreu comprar,

perquè tres barbuts amb sarrons,

planten ordi, patates i melons.

Al poble hem vist senyal,

tots els carrers seran nomenats, al final!

però l'ajuntament s'ha encantat

i encara no està acabat.

*“Sort que sabem on viviu i per això no patiu”
Els regals arribaran, com sempre.
Aquest lloc de recepció,
creiem que avui és millor.
Al bar hi ha uns nous cafeters, tot més polit i més net
però els agrada molt la gresca
i de tant en tant fan festa.
Els fumadors ja sabeu,
que per la vostra salut vetllem
A partir d'ara, no podreu fumar
al carrer haureu d'anar
a encendre caliquenyos i cigars
fent “foc de gitano” si us voleu escalfar
per cert, l'alcaldeessa també haurà de claudicar
Els patges ens han comentat
que en general tothom bé s'ha portat.
per això, ara una mostra donarem
del que als Mags, heu demanat,
no penséssiu pas, però
que el carbó ens hem deixat,
el portem a la carreta
per els que no han fet gaire bondat.*

*Després marxarem, tenim molta feina a fer, però recordeu:
CAL QUE AQUESTA NIT DE MÀGIA I ALEGRIA ENS
ACOMPANYI CADA DIA.*

*No ens hem d'amoïnar pel que pugui passar.
Desitgem de tot cor, que l'estel que ens ha guiat
ompli per sempre els vostres cors
amb espurnes de sintonia i felicitat.
BON ANY A TOTHOM*

Els Reis es van retirar per preparar els regals que havien de repartir durant la nit, mentre els vilatans vam preparar les taules per poder gaudir del berenar-sopar preparat, pa torrat amb degustació d'embotits casolans, de la matança del porc, vi, cava, refrescs i Tortell de Reis.

La festa va continuar per als grans, fins entrada la mitja nit. Els petits s'havien ja retirat, per posar les sabates al balcó, el menjar, l'aigua, pet als camells dels Reis. Tot i què també hi van mancar alguns tarrogencs, la festa va ser molt concorreguda i força animada.

*Grup de nens i
nenes de Tarroja
amb els Reis
Mags*

VIDA, OBRA I PENSAMENT D'ALEXANDRE DEULOFEU

El passat 27 de desembre d'enguany ha estat el 32è aniversari de la mort d'Alexandre Deulofeu (1903-1978).

Durant el decurs de la seva vida, Alexandre Deulofeu va realitzar nombrosos oficis: farmacèutic, químic, polític, filòsof de la història, músic, pagès experimental, manobre, poeta... i va dissenyar una teoria cíclica dels imperis i de les civilitzacions que el seu amic Francesc Pujols va batejar com «La Matemàtica de la Història».

Durant la República, Deulofeu va ser escollit regidor de Figueres per ERC i va dirigir la regidoria de cultura del seu ajuntament. Escrivia articles des del diari catalanista i d'esquerres «L'Empordà Federal», polemitzant amb els escriptors del diari rival: «La veu de l'Empordà».

Però fou durant els fets de l'aixecament militar del juliol del 1936 on Deulofeu va demostrar el seu tarannà pacifista i respectuós amb les diferents formes de pensament. Va ésser anomenat alcalde accidental, ja que l'alcalde titular estava desplaçat a Barcelona per fer una conferència. Des del seu càrrec va evitar saqueigs de temples i obres d'art religioses, va permetre la fugida cap a França dels seus contrincants polítics en perill, alguns dels quals escrivien a «La veu de l'Empordà», i va evitar l'enfrontament del poble fidel a la República amb els militars indecisos del Castell de Figueres.

Posteriorment va renunciar al càrrec i va servir com a sanitari al front. El 5 de febrer del 1939 va passar a l'exili, va deixar la seva dona a Figueres al capdavant de la farmàcia familiar i va tenir cura de les seves dues filles.

Un cop a l'exili, fou internat dins del camp de concentració de Perpinyà. I fou Mossèn Barceló, un capellà poeta mallorquí a qui Deulofeu li permeté el seu pas a l'exili, qui li va tornar el favor, facilitant la llibertat a Deulofeu i un grup de companys seus.

Influit per Oswald Spengler i Arnold Toynbee, va anar perfilant la seva teoria cíclica. Primer l'any 1934 amb el llibre «Catalunya i l'Europa futura», prologat per Antoni Rovira i Virgili, i després per una col·lecció de llibres en part editats pel segell que ell mateix va crear: «Editorial emporitana».

Alexandre Deulofeu equipara l'evolució dels imperis i de les civilitzacions o cultures als cicles naturals dels éssers vius. Les civilitzacions o cultures, segons ell, tenen fins a tres cicles d'uns 1.700 anys cadascun. Aquests cicles afecten tots els vessants de la vida humana: art, filosofia, ciència, política, economia, religió, etc. Dins de cada cicle de 1.700 anys hi ha una primera fase, anomenada de fragmentació demogràfica, d'uns sis segles i mig, on el poder polític es troba dividit en petits nuclis, però on es desenvolupa la màxima creació artística, filosòfica i científica. Després escau la fase anomenada de gran unificació, on no hi ha nova creació, però on sí s'escampa la creació precedent per tot el territori de l'esmentada cultura. A la fi del cicle, els pobles renuncien a tota manifestació de l'esperit.

Dels fins a tres cicles de 1.700 anys que una civilització o cultura pot tenir, el primer correspon al d'imitació de la cultura precedent. El segon cicle és el de plenitud, on es manifesta la veritable personalitat de la cultura implicada. Finalment, en el tercer cicle es produeix una imitació de l'art, la filosofia i la ciència dels dos cicles anteriors, després dels quals s'oblida absolutament l'obra creadora de les generacions passades.

Segons Deulofeu, al llarg de cada cultura van apareixent els diferents imperis que, segons ell, tenen una durada aproximada de cinc segles i mig.

D'acord amb aquesta teoria, Deulofeu va vaticinar, a la fi de la Segona Guerra Mundial, que en deu anys l'Alemanya vençuda esposaria al capdavant d'Europa, mentre que els imperis francès i anglès, vencedors, entrarien en decadència. Posteriorment, als anys 50, va vaticinar que cap a l'any 2000, aproximadament, la Unió Soviètica s'enfonsaria i les dues Alemanyes es reunificarien.

Durant la guerra freda, Alexandre Deulofeu va actuar de nou activament per la pau, i es posà en contacte amb el general de brigada veneçolà Víctor José Fernández Bolívar, que treballava a l'OTAN, per tal de convèncer aquest organisme que la Unió Soviètica cauria sense lluita i que no calia una guerra «calenta». Fou així com l'esmentat general va publicar entre 1962 i 1964 una tesi a l'Escola Superior de Guerra de París, basant-se en una part de la teoria de Deulofeu. El llibre on publicà aquesta tesi rebé la consideració de text de consulta en organismes com el Col·legi de Defensa de l'OTAN.

Durant el seu exili i posteriorment, Deulofeu va descobrir sobre el terreny que les primeres esglésies romàniques són situades a les terres de l'Empordà i el Rosselló, contravenint les anteriors teories acadèmiques que situaven el bressol d'aquest art a la Llombardia i al Sud de França. El romànic correspon al segon cicle, de plenitud, de la civilització europea occidental, culminant amb les agulles gòtiques de la Catedral de Colònia (Köln). El primer cicle, però, comença uns 1.700 anys abans a les terres del sud-est de la Península Ibèrica, imitant l'art de l'anterior cultura grega i fenícia.

Alexandre Deulofeu va afirmar que els éssers humans tenim la capacitat d'alterar la inèrcia dels cicles, un cop coneixem les lleis que segons ell governen la història. Això ens permet preveure i evitar les possibles guerres que es poden produir, convertint les anades i vingudes dels imperis i les civilitzacions, fins ara violentes, en pacífiques.

La ciclicitat de la seva teoria es demostra en la seva vida, quan l'any 1978, poc abans de morir, reedita de nou el seu primer llibre «Catalunya i l'Europa futura», que esdevé també el darrer. En aquest volum aplica el cas català per tota la Humanitat, reivindicant una Confederació Mundial de nacions lliures, amb les seves respectives confederacions continentals, com la que ha d'ésser, per exemple, l'actual Unió Europea. Aquesta és, doncs, la culminació del procés polític planetari, que ha de finalitzar amb les guerres i opressions entre nacions, i que ens ha de permetre seguir evolucionant conjuntament.

BRAULI TAMARIT

TURRE RUBEA O TERRA RUBEA EXCURSIÓ EPIGRÀFICA A TARRAGONA

Com a tema recurrent, dins dels estudis històrics de Cristòfor Colom, ocupa un lloc destacat la suposada signatura de Colom i del seu germà Bartomeu en la forma “**Columbus de Terra Rubra**”. Tots sabem que els documents originals en els que suposadament els germans Colom signaven d’aquesta manera no s’han conservat i, lògicament, aquest tema ha estat font de nombroses especulacions, tant sobre la veracitat d’aquest fet, com sobre el possible significat del terme “Terra Rubra”, ja que no podem arribar a cap conclusió final per manca dels documents originals.

Recentment en el Centre d’Estudis Colombins varem rebre una notícia, deguda al nostre bon amic Josep Barba de Molis de Rei, que ens deia, que en una pàgina web de la catedral de Tarragona (www.tinet.cat/tarraco/edadm05a.html), s’afirmava que en la lauda sepulcral del ossari del bisbe Guillem de Torroja hi posava ben clarament “Guillermus de **Terra Rubea**”. Si aquesta notícia fos certa, hauríem d’acceptar que a la família Torroja, al ser transcrit el seu cognom o llinatge al llatí tant se la va denominar en la forma “Turre Rubea” com en la forma “Terra Rubra”.

Com el tema ens semblava de prou importància i sempre considerem que cal aclarir les coses i dades el mes aviat millor, varem organitzar una visita “epigràfica” a la catedral de Tarragona uns quants membres del Centre d’Estudis Colombins el dia 13 de gener del 2011, dijous. Els socis i simpatit-

zants que varem sortir de Barcelona i Molins de Rei fórem el nostre secretari Sr. Ramon Navarro, el Sr. Josep Barba i jo mateix. A Tarragona el grup es va complementar amb els nostres benivolguts consocis i amics Sr. Ernest Vallhonrat i esposa, la Sra. Maria Porter i la professora Sra. Montserrat Sanmartí. Vàrem ser rebuts molt amablement pel rector de la parròquia de la catedral de Tarragona, Mossèn Jaume Roig, i tot el grup va procedir a l’interior de la catedral per a comprovar aquesta epigrafia que volíem estudiar.

LES TOMBES DELS BISBES DEL TRANSSEPT DE PONENT

En el mur nord del transsepte de ponent de la catedral de Tarragona, i al costat de la capella de Santa Bàrbara, s’hi varen instal·lar, segurament a mitjans del segle XIII, uns ossaris de quatre bisbes, en el moment de la construcció i reforma d’aquesta part de la catedral. En aquest mur els ossaris són quatre i corresponen als dels bisbes Ramon de Rocabertí, Ramon de Castellterçol, Hug de Cervelló i Guillem de Torroja. Els ossaris estan disposat en dues files, una sobre l’altre. En la fila inferior, els dos ossaris descansen sobre dues grans mènsules cadascun i estan emmarcats i separats per tres caps esculpits. La fila superior està composta per dos ossaris, situats sobre tres mènsules i, per tant, compartint els dos ossaris la mènsula central. En la filera inferior el ossari del bisbe Guillem de Torroja és el més situat a ponent (costat esquerra segons es percep)

i el del bisbe Hug de Cervelló és el més situat a llevant (costat dret segons es percep). El dos ossaris de la filera superior corresponen al bisbe Ramon de Rocabertí, el situat més a ponent (costat esquerra segons es mira) i al bisbe Ramon de Catellterçol, el situat més a llevant (costat dret segons es percep).

En el mur sud d'aquest transepte de ponent de la catedral de Tarragona i, enfrontats amb els quatre ossaris ara descrits, hi trobem tres altres ossaris, de factura similar als ara esmentats del mur nord, que corresponen, els dos superiors als bisbes Espargó de la Barca i Berenguer de Vilademuls, mentre que l'únic ossari situat en la filera inferior desconeixem el bisbe a qui correspon.

INSCRIPCIONS EPIGRÀFIQUES DELS OSARIS DEL MUR NORD

El nostre objectiu d'aquesta expedició científica era la lectura i transcripció de la lauda del ossari del bisbe Guillem de Torroja, qui fou arquebisbe de Tarragona en el període 1171-1174. Gràcies a disposar d'una llanterna molt potent i de bones càmeres fotogràfiques vàrem poder veure força bé les inscripcions de les quatre epigrafies dels quatre ossaris i que resultaren ser les següents:

Bisbe Guillem de Torroja (1171-1174); 5 línies; epigrafia i transcripció:

: OBIIT : REVEREN : PR : DNS : G :
 D : TURRE : RUBA : QDA : ARCHIEPS :
 H : SCE : ECCE : NNS : MARCII : ANNO :
 DNICE : ICARNCIOIS : M : C : LXX :
 IIII : C : OSS : I : TUBA : SUT : POSTA :

OBIIT REVERENDUS PATER DOMINUS GUILLERMUS
 DE TURRE RUBEA QUONDAM ARCHIEPISCOPUS
 HUIS SANCTE ECCLESIE NONAS MARCII ANNO
 DOMINICE INCARNATIONIS MCLXX
 IIII CUIUS OSSA IN HAC TUMBA SUNT POSITA

Malauradament no podem posar tots els signes corresponents a les abreviacions que presenta aquesta epigrafia, ja que no disposem d'aquests signes al teclat del nostre ordinador. Queda clar que aquesta inscripció té 5 línies i que diu de forma clara i rotunda “**Turre Rubea**”, tot contradient la transcripció de la pàgina d’Internet. En aquesta pàgina web, no només hi ha errors de transcripció, sinó que s’han fet un garbuix amb les fotografies dels ossaris tot col·locant les fotografies dels diversos ossaris en els apartats dels bisbes equivocats, la qual cosa

es pot comprovar fàcilment pel nombre de files de les epigrafies un cop vista la realitat.

La data de la mort del bisbe Guillem de Torroja “Nonas Marcii 1174” correspon al dia 5 de Març del 1174, segons ens va comentar i explicar detalladament la Sra. Maria Porter.

Bisbe Hug de Cervelló (1163-1171), 7 línies; transcripció:

OBIIT REVERENDUS PATER DOMINUS HUGO DE CERVILLONE QUONDAM

ARCHIEPISCOPUS HUIUS SANCTE ECCLESIE XV KALENDAS MA DII ANNO DOMINI MCLXXI CUIUS OSS IN HAC TUMBA SUNT CONDITE ET QUEM ROBER

TUS PRINCEPS TERRACONE EIUS ECCLESIA VASSALLUS INTERFECIT PROP

TER QUOD IPSE ET BERENGARIUS FRATER MATER QUOQUE IPSORUM QUOD IN EIUS

MORTE UNA CUM FILIIS FUERUNDAT MACHINATI DE TOTO REGNO CUM TOTA

SUA PROGENIE PER EDICTUM REGIUM EXPULSI SET ET BONIS SUIS PRIVATI (...) EPITAPHIO (...) HOC

GRAU HUGO MAGIS VOLVIT PERIRE QUAM IURA PERIBENT DICTUS PATER NOSTRI

En aquest cas no hem pogut veure bé dues paraules, que indiquem a punts i entre parèntesi.

Bisbe Ramon de Rocaberti (1199-1214), 4 línies; transcripció:

OBIIT REVERENDUS PATER DOMINUS RAIMUNDUS DE ROCHABERTINO ARCHIEPISCOPUS HUIS SANCTE ECCLESIE TARRACONE

VIII IDUS IANUARI ANNO DOMINI MCCXIII CUIUS

OSSA SUNT IN HAC TUMBA RECONDITA

Bisbe Ramon de Castellterçol (1194-1198), 6 línies; transcripció:

OBIIT REVERENDUS PATER DOMINUS RAYMUNDUS DE CASTRO TEROLO QUONDAM ARCHI

EPISCOPUS HUIUS SANCTE ECCLESIE II NONAS NOVEM

BRIS ANNO DOMINICE INCARNACIONIS
MCXCVIII CUIUS OSSA
IN HAC TUMBA TRANSLATA SUNT

Hem de reconèixer que no som especialistes en epigrafia i que, si hem comès algun error de transcripció, demanem disculpes per endavant. L'objectiu del viatge va ser coronat amb èxit, tot i que va demostrar, una vegada més, que cal anar, sempre que es pugui, a les fonts originals de la informació, ja que el grau de errors pot ser molt alt en les informacions transmeses. Durant el viatge d'anada i tornada des de Barcelona, varem estar discutint sobre la fiabilitat, o no, de la informació que està a la xarxa d'Internet. La realitat dels fets va demostrar que en aquest cas la veracitat de la informació era molt dolenta, especialment en el cas de les paraules “Terra Rubea”, que eren l'objectiu de la nostra recerca. D'aquesta discussió amical durant el viatge va sortir la idea de comprovar fefaentment en documents contemporanis del bisbe Guillem de Torroja o bé d'altres membres d'aquesta família, com era escrit en llatí el llinatge d'aquesta família.

DE TURRIS RUBEA A TERRA RUBEA, TERROIA I FINALMENT TARROJA

Fa més de catorze anys que ja vàrem publicar en el butlletí número 14 del nostre Centre d'Estudis Colombins un article sobre aquest mateix tema de com era coneguda la família Torroja en els documents en llatí en els segles XII i XIII. Ara, sense contradir res del que vàrem escriure aleshores, ho volem complementar amb algunes aportacions de diferents cartularis ja transcrits i publicats, molts d'ells per la Fundació Noguera de l'il·lustre Col·legi de Notaris de Barcelona.

Començarem aquest repàs pel **Diplomatari del Masdèu** de l'autor Rodrigue Tréton (Fundació Noguera, Barcelona 2010) en el que un document, datat el dia 7 d'octubre del 1176, conté informació sobre Fra Arnau de Torroja, mestre de la milícia del Temple a Provença i Hispania, que diu així: "In Dei nomine, Notum ist cunctis quod ego **Arnaldus de Turre Rubea**, frater et magister milicie Templietc.". Com tots sabeu, Arnau de Torroja fou un personatge importantíssim en aquesta època, ja que, després d'ésser el mestre de l'Orde del Temple a Provença i Hispania, fou nomenat mestre general d'aquesta Orde del Temple en un moment de màxim esplendor. Si algun personatge històricament posterior hagués estat emparentat, encara que fos per via lateral amb Arnau de Torroja, segurament trauria a relluir aquest parentiu com a carta de presentació davant dels reis de tota Europa.

Seguint pel **Diplomatari del Monestir de Santa Maria de Santes Creus (975-1225)**, del qual n'és l'autor Joan Papell i Tardiu (Fundació Noguera, Barcelona 2005), hi

trobem moltes referències al llinatge i topònim Torroja escrites en les formes que exposem a continuació:

Sobre **Hug de Torroja**:

11 Abril 1208 (Document 476/Pàgina 682): Testimoni "Ugonis de **Terre Rubea**".

8 Octubre 1209 (Document 491 / Pàgina 702): Testimoni "Ugonis de **Turri Rubea**".

17 Setembre 1224 (Document 588/Pàgina 843): "Gràcia i els deus fills Maria i Pere

venen a l'abat Ramon de Rifor de Santes Creus, per sis-cents sous barcelonesos, mil sous de penyora que "**Ugone de Turre Rubea**" havia concertat amb la esmentada Gràcia i el seu difunt marit Pere de la Riera."

(Aquest document es troba al Archivo Histórico Nacional de Madrid – Sección Clero. Pergaminos. Santes Creus. Monasterio de Santa Maria. Carpeta 2780, núm 4. Original).

8 Agost 1218 (Document 552/Pàgina 787) : Es tracta del testament d'Hug de Torroja en el que surt esmentat sempre en la forma com a "Ugo de **Turre Rubea**", així com la seva germana i la seva neboda que surten citades en la forma "**Turris Rubea**".

Sobre **Agnès de Torroja**:

14 Abril 1225 (Document 596 / Pàgina 858). Testimonis: "Signum R. Fulchoni et domine **Turris Rubee**".

11 Novembre 1225 (Document 610 / Pàgina 881). Testimonis: "Signum R. Fulchonis et domine **Torris Rubee**".

Sobre **Guillem de Torroja**, el nostre bisbe de Barcelona i Arquebisbe de Tarragona:

30 Juliol 1188 (Document 307 / Pàgina 439): “Guillelmus de **Turre Rubea**, Terrac-honensis archiepiscopus”.

20 Agost de 1196 (Document 382 / Pàg. 557): Testimoni “**G. de Turre Rubea**”.

24 Octubre de 1211 (Document 515 / Pàg. 736): Testimoni “**G. de Turre Rubea**”.

En el llibre “**Documentos de Jaime I de Aragón (1216-1236)**”, del qual en son autors Ambrosio Huici Miranda i Maria Desamparados Cabanes (Ediciones ANU-BAR, València 1976), Hug de Torroja surt citat en quatre documents i, en tots ells surt citat com a “Hugonis (o Hugone) de **Terra Rubea**”. Les referències d’aquest documents transcrits d’aquest llibre són:

Pàgina 35: 24 de Juny 1218 – Jaume I, rei d’Aragó, presideix Corts a Vilafranca.

Pàgina 38: El document original es troba a la Biblioteca de El Escorial. Còd.z.1.3, fol 151.

Pàgina 39: 1 de Juliol de 1218. Tarragona. Jaume I, pren sota la seva protecció a la església de Tarragona.

Pàgina 40: Entre els testimonis surt Hug de “Terra Rubea”.

Finalment en el “**Diplomatari d’Alguaire i del seu Monestir Duple**” del Sr. Jesús Alturo i Perucho (Fundació Noguera, Barcelona 2010) hi trobem els casos següents:

12 Febrer 1250: “Raimundo **Terroia** de Frexanet”

20 Gener 1296: “Testes Raimundo Cerda de **Turri Rubea**”.

La conclusió de totes aquestes dades és que, malgrat que el topònim original de la vila de la actual Tarroja de la Segarra fos “**Turri Rubea**”, equivalent a Torre Roja o

Torroja, i que aquest topònim passés a denominar el conegut llinatge Torroja, també hem d'admetre, que ràpidament Torroja va passar a ser pronunciat com a "Terroja" i que aquest fet va portar a escriure'l en llatí en la forma "**Terra Rubea**", ja a principis del segle XIII. Així, malgrat que el seu significat sigui ben diferent, queda demostrat que tant a la població de la Segarra, com la família dels Torroja, foren coneguts de manera indistinta com a "Turre Rubea" o "Terra Rubea".

Aquesta conclusió la podem reblar amb un document que fa referència a la vila actual de Tarroja de Segarra i que diu:

1527,31 de Gener "...presentia honor Petrus Coma, reverendus ville Tarrogie, diocesis Urgellensis et Johannes Lor, presbiterum et Joanne Nadal, fusterius dicte ville de **Tarrogie**."

AHPB. Notari Pau Rebard (316/17)

Així queda demostrat com de **Turris Rubea** (Torroja) hem acabat en **Tarrogie** (Tarroja), en un lapse de temps de 200 anys.

Tornant a Fernando Colón i al pare Bartomeu Casaus, que ens diuen que els ger-

mans Colom signaven de joves en la forma "Columbus de Terra Rubra", ara podríem acceptar, que aquesta signatura significa "Colom de Torroja", ja fos referit a la vila segarrena, ja fos referit al llinatge. Nosaltres ens inclinem a pensar que podria suposar més una referència al llinatge Torroja, per allò que hem dit abans, de que pertànyer al llinatge dels Torroja era una molt bona carta de presentació de gran noblesa a qualsevol regne de tot Europa. No cal dir que tots aquells estudiosos que desitgen relacionar Colom amb l'Orde del Temple i els seus suposats viatges a Sudamèrica en busca de la plata mexicana en el segle XIII, estaran encantats d'acceptar aquest suposat parentiu amb la família dels Torroja, que, alhora va emparentar amb els Cardona. Nosaltres només volem demanar prudència en aquest tema, ja que en faltar els documents originals que ens demostrin que els germans Colom utilitzaven aquesta forma de signatura i que, alhora, també deien que la seva pàtria era la genovesa, el tema resulta força complicat i cal evitar caure en contradiccions.

FRANCESC ALBARDANER I LLORENS

Full informatiu de la Vila de Tarroja

Consell de Redacció: *Josefina Carulla, Narcís Saladrígues i Mercè Torra.*

Col·laboradors: *Jeroni Artigas, Josep M. Llobet, Ramon Castellà, Jaume Secanell, Alba Vallés, Núria Verdés i Ramon M. Verdés.*

Correcció: *Servei Comarcal de Català del Consell Comarcal de la Segarra*

<http://www.terrarubra.net>

c/e: revista@terrarubra.net

Els articles publicats reflecteixen únicament l'opinió de qui els signa.

Núm. de compte de Caixa de Terrassa: 2074 0141 20 3211764105

Edita: «**Comissió d'Estudis Tarrogencs**»

C/ de l'Església, 1 - Tel. / Fax 973 52 00 65
25211 TARROJA

Muntatge i impressió:

Saladrígues, S.L. - Ctra. de Preixana, s/n - 25250 BELLPUIG

Dip. Legal: L-2107 - 1990

**Generalitat
de Catalunya**

**Consell
Comarcal
de la Segarra**

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs**
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

**Ajuntament
de Tarroja**

CENTRALS EÒLIQUES A LA SEGARRA

Des del Fòrum l'Espitllera, ens fan avinent aquesta nota de premsa sobre la xerrada col·loqui, que va tenir lloc el dia 21 de gener: **L'extensió de les centrals eòliques a la Segarra, aspectes jurídics, tècnics i mediambientals**

JM (Guissona). El Fòrum l'Espitllera, en col·laboració amb el Grup de Defensa del Medi Ambient de la Segarra i l'associació de preservació del paisatge el Saüquer, va organitzar ahir divendres 21 un debat amb la participació d'experts en els aspectes jurídics, mediambientals i tècnics relatius a les centrals eòliques. L'acte ha tingut lloc a la sala Xavier Mercadé de Guissona i ha congregat una seixantena d'assistents, vinguts d'arreu de la Segarra i poblacions limítrofs.

Dins el bloc jurídic, Jaume Moya, expert en gestió immobiliària, ha analitzat l'afectació que sobre els drets dels propietaris té la cessió dels drets d'ús de les finques a les empreses promotores d'energia eòlica, incidint en la importància de llegir, comprendre i, si s'escau, negociar fil per randa el clausulat contractual. Al seu torn, l'advocada Judit Ester ha exposat el procés de fixació de les ZDP (zones de desenvolupament prioritari) i l'escassa participació que ha tingut el territori en la presa de decisions. Ha relacionat els efectes perjudicials que per a la població i el paisatge suposa la implantació desordenada i poc respectuosa dels aerogeneradors i la derivada urbanística que ha condicionat el desenvolupament de les centrals.

Per part del GDMNS, el metge Joan Miquel Camacho ha rebutjat la denominació

“parc eòlic” a allò que realment és una activitat industrial de generació energètica, de profunda agressió al medi natural. En nom de l'entitat, ha estès la mà als responsables polítics per a treballar plegats per a una implantació acurada, sostenible i compatible amb la qualitat de vida de la població afectada, la preservació del medi natural, el respecte amb el patrimoni històric i paisatgístic i el desenvolupament turístic.

Finalment, Joan Roca, doctor en enginyeria, ha defensat l'energia eòlica com a millor alternativa neta i rendible als models tradicionals de generació energètica, i ha exigint que els projectes es guïïn per criteris d'eficiència energètica, respecte mediambiental, preservació del paisatge i implicació del territori. La seva intervenció ha defensat un model energètic que reverteixi localment, de baixa afectació i generadora de beneficis en l'entorn proper, assenyalant la conveniència que la població s'hi impliqui i ho promogui decididament.

Posteriorment, els assistents han pogut participar en un col·loqui on s'han tractat les derivades polítiques de la presa de decisions en la fixació de les ZDP i en els concursos de selecció de les empreses promotores, en la visió dels ingressos com a quelcom convenient per als propietaris dels terrenys i els ajuntaments implicats, en la possible derivada de conflicte per la discriminació d'uns propietaris respecte d'altres i en la necessària implicació de la població afectada en el desenvolupament de les centrals eòliques, exigint veu i vot a partir d'un treball previ d'informació ampli, transparent i independent.

L'acte s'ha conclòs amb la lectura d'un manifest elaborat pel Fòrum l'Espitllera on es relacionen els deu punts que l'associació considera que cal respectar perquè sigui admissible l'extensió de les centrals eòliques a la Segarra.

MANIFEST SOBRE LA IMPLANTACIÓ DE CENTRALS D'ENERGIA EÒLICA A LA SEGARRA

1. Cal informar adequadament a tots els possibles afectats i tenir en compte el seu parer

Davant de qualsevol proposta d'instal·lació d'energies renovables, prèvia a la seva aprovació, s'ha d'assegurar un correcte procés d'informació pública a tots els possibles afectats: municipis, propietaris de finques dins d'una distància raonable i consensuada i també els limítrofs, empreses i activitats econòmiques (turisme, agricultura, indústria...) existents o futures.

La seva opinió ha de tenir una incidència substancial en el procés de concessió de les autoritzacions per part de les autoritats competents. Cal tenir molt en compte les persones, la seva opinió envers la possible construcció d'una instal·lació i la implicació que l'activitat té en elles.

Sector primari. Implementació de noves tecnologies

2. Cal fer una valoració imparcial de la incidència ambiental i paisatgística, limitant-ne al màxim l'impacte en el territori

S'ha de valorar la incidència ambiental i paisatgística d'una manera diferent a com es fa actualment. Cal demanar informes previs a entitats o organismes experts i independents i que aquests informes siguin realment vinculants de cara a l'autorització de les instal·lacions. Des del punt de vista mediambiental, cal considerar les afectacions sobre tots els vectors mediambientals: aigua, aire, generació de residus i contaminacions acústica i lluminosa.

La instal·lació del conjunt d'aerogeneradors de cada zona s'ha de fer, pel que fa a l'extensió, de la forma més compacta possible i, per tant, no s'han d'instal·lar aerogeneradors en parcel·les aïllades, separades de la part majoritària o central de cada zona, per tal que no quedi disgregat el conjunt de la instal·lació, evitar més impacte paisatgístic innecessari,

Cal analitzar i estudiar les millors alternatives per a reduir l'impacte ambiental inevitable associat a la seva construcció: moviment de terres, construcció de les línies soterrades i aèries de conexonament elèctric, construcció de grans pistes d'accés per al transport dels aerogeneradors, etc.

3. Assegurar que es restituiran paisatgística i ambientalment les zones afectades després de la instal·lació

Cal garantir totes les mesures de restauració de l'espai un cop posada en marxa la instal·lació i també en el moment en què s'acabi l'activitat. Cal comprometre a les empreses promotores en el futur desmantellament i recuperació de les zones afectades després de la vida útil de la instal·lació. Cal establir una fiança a dipositar, actualitzada periòdicament i fins al desmantellament final

segons l'IPC, per part dels promotors i explotadors, per un import equivalent al cost de desaparició de les instal·lacions i recuperació ambiental del terreny.

4. S'ha de controlar regularment l'activitat de la instal·lació

Cal assegurar un control exhaustiu de l'activitat de la instal·lació, des de la seva construcció, la fase d'explotació i fins al seu desmantellament una vegada acabada la seva vida útil. Cal establir garanties efectives perquè des dels municipis es pugui vetllar pel compliment dels contractes i els compromisos signats i assumits.

5. Cal assegurar la idoneïtat de la tecnologia i de la ubicació dels generadors eòlics

En qualsevol instal·lació de generació d'energia s'ha de demostrar la seva rendibilitat energètica i la idoneïtat de l'emplaçament i de la tecnologia proposades. S'ha de tenir en compte el balanç energètic del seu funcionament, considerant tots els processos implicats: transports, manteniment de les infraestructures, tractament de residus generats, etc.

6. Evitar la instal·lació d'aerogeneradors en les proximitats d'espais singulars i d'especial interès patrimonial, com és el cas de Montfalcó Murallat

No permetre la implantació de aerogeneradors en la proximitat i que afectin visualment el paisatge i els conjunts d'especial valor patrimonial i potencial turístic. És el cas paradigmàtic de Montfalcó Murallat, entre d'altres espais susceptibles de ser greument perjudicats en els seus valors culturals i de desenvolupament turístic implícit.

7. Assegurar que es minimitza la contaminació lumínica nocturna dels aerogeneradors

Les característiques tècniques de totes les instal·lacions han de preveure que els llums de senyalització nocturna de la posició, tot complint les normes de seguretat per a la detecció aèria, no il·luminin innecessàriament els nivells plans o inferiors, per tal d'evitar aquests impactes de contaminació lumínica en les condicions d'habitabilitat dels encontorns i en el paisatge nocturn.

8. No posar aerogeneradors en àrees pròximes a lloc habitats

Cal respectar en tots els casos les distàncies mínimes lineals i visuals dels aerogeneradors als nuclis habitats i masies. De fet no únicament s'ha de complir la legislació en quant a la distància mínima a nuclis habitats, sinó que s'ha de procurar la màxima distància als pobles i masies, per tal de reduir l'impacte visual i també el soroll i la contaminació lumínica que pateixen els habitants.

9. Promoure la participació de la societat civil

Per assegurar el consens social necessari, la major protecció ambiental i el respecte pel paisatge de La Segarra, és necessari que es faciliti també la participació de les entitats cíviques d'àmbit comarcal que són especialment sensibles a aquests aspectes, com és el cas de les entitats signants.

10. Defensar la correcta implantació de les energies renovables en general i el creixement sostenible de la producció energètica

En defensa del desenvolupament de les energies renovables, en general, front les altres alternatives insostenibles, cal prioritzar les mesures encaminades a l'estalvi i a la reducció del consum energètic, promoure les energies renovables només en casos d'ús eficient i sostenible i potenciar les instal·lacions per autoconsum o per a consum proper a la generació.

OCELLS AL NOSTRE TERME (XVIII)

Mallerenga blava (*Parus caeruleus*)

Cosina petita de la carbonera, la blava és també una mallerenga molt comuna a casa nostra i es troba pràcticament a tot el país. A la Segarra és molt comuna i fàcil de trobar a qualsevol ambient amb presència d'arbres o matolls, tot i que siguin en ambients molt oberts, com els camps de conreu de cereals.

De bonics colors blaus i grocs, la mallerenga blava és un ocell molt petit, que es mou incansablement pels branquillons en busca de petits insectes amb els quals s'alimenta. La seva cridòria en trobar algun possible perill farà que sempre la sentim abans de veure-la, ja que de ben segur ens localitzarà ella a nosaltres abans que no pas nosaltres a ella.

Ocell sedentari, que roman tot l'any entre nosaltres als mateixos territoris, es pot trobar fàcilment a qualsevol taqueta d'alzinar o bosc de ribera. Caldrà una mica

de paciència i buscar entre les branquetes aquell ocell que no para de cridar.

Àguila daurada (*Aquila chrysaetos*)

L'àguila daurada és el rapinyaire més gran de casa nostra. De color marró fosc i amb una envergadura de més de dos metres, la seva silueta gran és molt característica.

Tot i que no cria a la Segarra, ja que està molt lligat a zones poc humanitzades i de muntanya, sí que és possible veure individus en dispersió, bàsicament joves o immadurs i especialment a l'hivern.

Les àguiles daurades s'alimenten bàsicament de conills i altres mamífers (marmotes als Pirineus i sistemes muntanyosos d'Europa central).

És possible que veieu àguiles daurades sobrevolant els camps de cultiu en busca de preses, especialment fora de l'època de cria. Us heu de fixar en un rapinyaire molt gran, amb la cua força llarga i de totalitats fosques.

CARLES GRANDE

OPINEN ELS NOSTRES LECTORS

Molt adient i oportuna la portada-editorial del "Terra Rubra núm. 127. Personalitat cabdal, com el malaguanyat Premi d'Honor de les Lletres Catalanes", En Joan Solà, qui mereix tots els reconeixements i agraïments del poble que tant va estimar i al servei del qual va dedicar la vida, honorant i enriquint aquest llegat, ancestral i tan preuat, de la nostra mil·lenària i estimada llengua catalana.

En Joan Solà és brillant hereu d'aquells homes que després de l'esclat enlluernador que suposà per les nostres lletres el poema "Oda a la Pàtria" d'en Bonaventura Carles Aribau i que hom asenyala com el despertar, la Renaixença" de la llengua escrita, després d'anys de penúria i foscor, sembraren la llavor que donà fruit amb l'aparició, ja sense pausa, d'una munió d'excel·lentíssims escriptors, poetes, periodistes, lingüistes, assagistes i filòlegs que, amb la seva dedicació i patriotisme, han fet realitat la joia i l'honor d'ésser convidats preferents a la Fira del Llibre de Frankfurt, màxim reconeixement internacional, a hores d'ara, del que pot gaudir una llengua. Per tant, gràcies perennes a tots ells.

Amb motiu de les eleccions a la presidència de la Generalitat, dues formacions polítiques han centrat el seu discurs electoral a prometre que si se'ls votava i poguessin esdevenir decisius en el futur

Govern, democratitzarien l'ensenyança a les escoles, o, dit d'una altra manera, donarien llibertat als pares per a què escollissin la llengua d'aprenentatge de llurs fills. Em sembla, amics, que està molt clar que darrere d'aquesta bonica paraula de "democratitzar", s'hi amaga la intenció d'anar substituint el català pel castellà, de la mateixa manera que un vell conegut nostre, ara fa uns 300 anys: "*Con el debido cuidado para que no se note el efecto*". Encara que aquell procedia de França i aquests són nascuts a casa nostra, circumstància que sols admet qualificatius impublicables. La recent sentència del Suprem, per acabar-ho d'adobar, els ha donat ales.

Ara bé, per molt que un Tribunal imposi una determinada normativa, al cap i a la fi serà la sobirana voluntat de les famílies qui tindrà, sempre, l'última paraula i, en aquesta aparença, tinc la seguratat que podem estar tranquils. D'altra banda, no hem d'oblidar que "La immersió Lingüística" compta amb el vist i plau de la Unió Europea.

Atacs, menyspreus i pals a les rodes, en tenim i en seguirem tenint, però ni se'n surten ara, ni se'n sortiran en un futur. Com diu una estrofa del nostre himne nacional: "...Tornarà a ser forta i plena". Que se n'assaventin d'una vegada.

ANTONI MOLINÉ

BANDERA DEL MUNICIPI DE TARROJA DE SEGARRA

En el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya Núm. 5797 del dia 17 de gener de 2011, va ser publicada la resolució que ens complau publicar per a coneixement de tots

RESOLUCIÓ

GAP/4307/2010, de 23 de desembre, per la qual es dona conformitat a l'adopció de la bandera del municipi de Tarroja de Segarra.

El dia 25 de setembre de 2005, el Ple de l'Ajuntament de Tarroja de Segarra va acordar iniciar un expedient d'adopció de la bandera del seu municipi.

Aquest Ajuntament va assumir com a bandera una que consisteix en un fons groc amb una torre vermella, en referència al nom del municipi, i dos cards de tres flors vermells, que simbolitzen la senyoria dels Cardona.

La proposta esmentada es va sotmetre a informació pública per un termini de 30 dies, mitjançant la seva exposició al tauler d'anuncis de la corporació i la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, sense que es presentés cap al·legació dins aquest termini.

En sessió de 9 de setembre de 2010, el Ple de l'Ajuntament de Tarroja de Segarra va aprovar la bandera municipal amb el quòrum de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

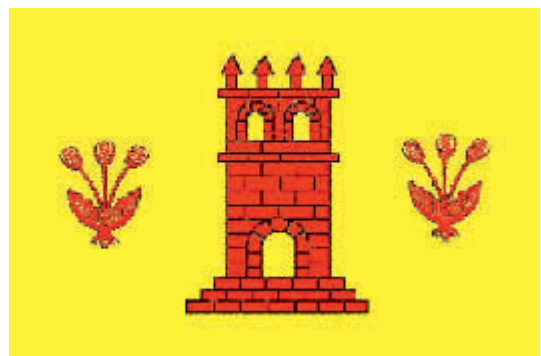
En data 4 d'octubre de 2010, l'Ajuntament de Tarroja de Segarra va trametre al Departament de Governació i Administracions Públiques una certificació de l'acord d'aprovació definitiva juntament amb la

còpia de l'expedient administratiu, on figura, entre altres documents, una memòria-informe justificativa de la correcció de la descripció de la bandera amb les seves dimensions, les proporcions, els colors i les càrregues, com també la seva representació gràfica.

El 20 d'octubre de 2010, la Direcció General d'Administració Local va emetre informe favorable sobre la correcció de la tramitació del procediment i de la proposta formulada, d'acord amb els criteris fixats en el Decret 139/2007, de 26 de juny, pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya i a les normes vexil·lològiques.

Finalment, el 17 de novembre de 2010, l'Institut d'Estudis Catalans va emetre informe favorable sobre la proposta de bandera aprovada per l'Ajuntament, ja que és la simple transposició al drap de l'escut municipal.

Atès el que disposen els articles 37 i 38 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i els articles 39 a 41

Bandera del municipi de Tarroja de Segarra (10.357.022)

del Decret 139/2007, de 26 de juny, pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya, i d'acord amb els informes de la Direcció General d'Administració Local i de l'Institut d'Estudis Catalans,

RESOLC:

—1 Donar conformitat a l'adopció de la bandera del municipi de Tarroja de Segarra, que figura a l'annex, organitzada de la manera següent:

Bandera apaïxada, de proporcions dos d'alt per tres de llarg, groga, amb la torre vermella de porta i finestres grogues de l'escut, d'alçària 11/16 de la del drap i amplària 1/4 de la llargària del mateix drap, al centre; i amb els dos cards de tres flors vermelles del mateix escut, cadascun d'alçària 5/16 de la del drap i amplària 1/6 de la llargària del mateix drap, equidistants de les vores superior i inferior i posats a 1/3 de la vora de l'asta, el primer, i a la mateixa distància de la del vol, el segon.

—2 Inscriure la bandera del municipi de Tarroja de Segarra en el Registre d'ens locals de Catalunya del Departament de Governació i Administracions Públiques.

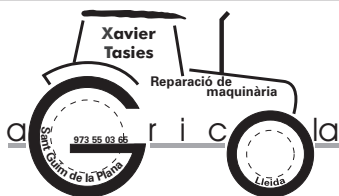
—3 Publicar aquesta Resolució al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Contra aquesta Resolució, que no exhaureix la via administrativa, l'ens local interessat pot interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. Amb caràcter previ a la interposició del recurs contenciós administratiu, es pot formular requeriment en els termes previstos en l'article 44 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Així mateix, les persones interessades poden interposar contra aquesta Resolució recurs d'alçada davant el secretari general del Departament de Governació i Administracions Públiques, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 23 de desembre de 2010

CARLES BASSAGANYA I SERRA
Director general d'Administració Local

Tel. 973 53 16 73 - Part. 973 53 16 06 - Av. Mil·lenari, 38 - 25200 CERVERA

Hostal
Jaumet
Fundat el 1890
TORÀ

Ctra. Barcelona-Andorra, s/n
Tel./Fax 973 47 30 77
25750 TORÀ (Lleida)

www.hostaljaumet.com
info@hostaljaumet.com